

RESSÒ DE LA PARAULA

Els pobres

Som convidats a mirar i escoltar els pobres. No de qualsevol manera, sinó amb els ulls i les orelles de Déu.

Molts han vist realitats de pobresa, sigui en estadístiques, al carrer, a la televisió o la premsa o altres mitjans informatius. Però allò important no és tenir notícia de la pobresa, sinó la mirada que la veu. Perquè en la mirada es revela el moviment intern del cor, i aquest és l'efecte, tant de la impressió que ens produeix la visió de la pobresa encarnada, com la disposició prèvia de cadascun, segons la seva sensibilitat... La mirada de Déu en els nostres ulls descobreix que la pobresa té rostre humà, és viscuda per persones ben determinades, amb la seva història, la seva consciència i els seus sentiments. La pobresa, davant els ulls de Déu, no és una simple dada, una «cosa», «una realitat abstracta».

¿Hem tingut ocasió de veure la pobresa en persones i situacions concretes? Com hi hem reaccionat? En aquest moment faig un esforç, portant a la memòria experiències viscudes en primera persona, contactant directament amb realitats de pobresa extrema: «favelas» de Sao Paulo, Guayaquil, Guinea Equatorial, Camerun... i també aquí a prop, com quelcom dissimulat, amagat i vergonyant. Em ve al cap sovint l'ànima amb què una persona, que sobrevivia amb l'aliment mínim per no disposar de diners per comprar, engolia i s'aferjava a un àpat més aviat frugal, almenys per sardallar momentàniament la seva gana.

Quan som testimonis d'escenes com aquesta, busquem responsables de la situació i tendim a analitzar les seves causes, fent ús del nostre coneixement del cas concret, de la nostra ideologia,

dels nostres valors, etc. El més comú és donar la culpa al «sistema», a les estructures econòmiques o polítiques. De vegades ens decidim a actuar, fer alguna cosa, per alleujar d'alguna manera el sofriment del pobre.

Però abans, hem d'escoltar el pobre. El missatge del Papa per a aquest dia comença amb la cita del Salm 33(34),7: el pobre crida el Senyor i el Senyor l'escolta. Sovint la paraula del pobre és tènue, potser silenciosa, potser passada per alt, però també en ocasions és un autèntic crit, i aquest crit s'aboca a l'oració. El Senyor va escoltar i escolta el pobre: la seva gran resposta és Jesucrist, la seva persona, tot el que va dir i va fer, fins a la seva Mort i Resurrecció.

Gràcies a la Mort i Resurrecció de Crist, les Benaurances que va proclamar el mateix Jesús són veritat. Si no ressuscités la justícia...

Davant els pobres i amb ells hem de proclamar i viure l'esperit de les Benaurances. Aquest esperit requereix molta fe, una sincera pregària, un amor concret i intens, una acció i una vida esperançada en el seguiment de Crist.

Parlem de drets humans, de justícia, d'igualtat, de solidaritat. Però no oblidem que els pobres, abans de res, són els nostres germans en Crist.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

L'amistat, la mútua benvolença (i III)

L'amic pot dir les veritats que dolen, perquè coneixem la seva intenció; sabem que la seva finalitat és el bé i sabem que, fins i tot, quan un sigui bescantat per tot el món, quan el dit acusador de la gent pesi sobre ell, l'amic serà al seu costat, perquè el que és propi de l'amic és ser-hi.

Exacte. Ser-hi: Aquesta és l'expressió. L'amic hi és quan tot va bé i quan tot s'esfondra.

Sap ser-hi quan es festeja la vida, però també quan la mort ha visitat l'espai íntim. L'amic és el que hi és. Hi és sense demanar-li; hi és sense passar el platet; hi és perquè sent el deure interior de ser-hi. Hi és, discretament, sense fer soroll, sense estridències, a peu de llit, a l'altra banda del telèfon, en les hores de temença, quan tots han marxat i no queda ningú. Allí està l'amic.

És la proximitat del cor el que fa gran un amic; el tracte confidencial, el poder compartir-hi incondicionalment, és aquesta confiança que eixampla els límits de la conversa més enllà del que és estipulat i permet transgredir la litúrgia de la cortesia social.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Los pobres

Somos invitados a mirar y escuchar a los pobres. No de cualquier manera, sino con los ojos y los oídos de Dios.

Muchos han visto realidades de pobreza, sea en estadísticas, en la calle, en la televisión o la prensa u otros medios informativos. Pero lo importante no es tener noticia de la pobreza, sino la mirada que la ve. Porque en la mirada se revela el movimiento interno del corazón, y éste es el efecto, tanto de la impresión que nos produce la visión de la pobreza encarnada, como la disposición previa de cada uno, según su sensibilidad... La mirada de Dios en nuestros ojos descubre que la pobreza tiene rostro humano, es vivida por personas bien determinadas, con su historia, su conciencia y sus sentimientos. La pobreza, ante los ojos de Dios, no es un mero dato, una «cosa», «una realidad abstracta».

¿Hemos tenido ocasión de ver la pobreza en personas y situaciones concretas?; ¿cómo hemos reaccionado? En este momento hago un esfuerzo, trayendo a la memoria experiencias vividas en primera persona, contactando directamente con realidades de pobreza extrema: favelas de Sao Paulo, Guayaquil, Guinea Ecuatorial, Camerún... y también aquí cerca, como algo disimulado, escondido y vergonzante. Me viene a la cabeza frecuentemente el ansia con que una persona, que sobrevivía con el alimento mínimo por no disponer de dinero para comprar, engullía y se aferraba a una merienda más bien frugal, al menos para saciar momentáneamente su hambre.

Cuando somos testigos de escenas así, buscamos responsables de la situación y tendemos a analizar sus causas, echando mano de nuestro conocimiento del caso concreto, de nuestra ideología, de nuestros valores, etc. Lo más común es echar la culpa al «sistema», a las estructuras económicas o políticas. A veces nos decidimos a actuar, hacer algo, para aliviar de algún modo el sufrimiento del pobre.

Pero antes, hemos de escuchar al pobre. El mensaje del Papa para este día comienza con la cita del Salmo 33(34),7: el pobre grita al Señor y el Señor le escucha. Muchas veces la palabra del pobre es tenue, quizá silenciosa, quizá acallada, pero también en ocasiones es un auténtico grito, y este grito se vuelca en la oración. El Señor escuchó y escucha al pobre: su gran respuesta es Jesucristo, su persona, todo lo que dijo e hizo, hasta su Muerte y Resurrección.

Gracias a la Muerte y Resurrección de Cristo las Bienaventuranzas, que proclamó el mismo Jesús, son verdad. Si no resucitara la justicia...

Ante los pobres y con ellos hemos de proclamar y vivir el espíritu de las Bienaventuranzas. Este espíritu requiere mucha fe, una sincera oración, un amor concreto e intenso, una acción y una vida esperanzada en el seguimiento de Cristo.

Hablemos de derechos humanos, de justicia, de igualdad, de solidaridad. Pero no olvidemos que los pobres, ante todo, son nuestros hermanos en Cristo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

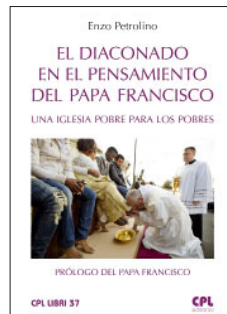
VIDA DIOCESANA

«El pensamiento del papa Francisco sobre el diaconado»

L'edició d'aquest llibre en llengua castellana ha estat impulsada per l'Associació Sant Llorenç per a la promoció del diaconat i el Centre de Pastoral Litúrgica.

L'autor del llibre és Enzo Petronilo i ha estat publicat originàriament en italià per la Llibreria Editrice Vaticana. L'edició en castellà inclou la presentació del cardenal Joan-Josep Omella i el pròleg del papa Francesc on sa santedat apunta que

«la consciència diaconal és la que ha de transcendir les comunitats cristianes» i defineix els diaques com

a «pioners de la nova civilització de l'amor».

La iniciativa d'aquesta publicació ha estat molt ben rebuda, ja que el llibre reuneix una sèrie d'escrits i intervencions del papa Francesc sobre el diaconat, mentre exercia el seu ministeri episcopal de Buenos Aires i posteriorment com a bisbe de Roma. Segons el papa Francesc, la dimensió servidora, litúrgica, evangelitzadora i difusora de la Paraula d'aquest ministeri és a la vegada repte i missió per al conjunt de l'Església i per a cadascun dels seus membres.

Formació litúrgica per als diaques

La Delegació per al Diaconat Permanent ha preparat un parell de sessions formatives teòrico-pràctiques en relació a la litúrgia. La primera va tenir lloc el dia 3 de novembre i la propera serà el dia

24, podent triar el dia en què assistir els diaques de la diòcesi, que hi estan convidats. Tenen lloc a la Catedral de Sant Llorenç, de les 10.45 a les 12 h, amb l'assessorament de Mn. Vicenç Guinot.

Passos vers el presbiterat

En aquest mes de la Cadena de Pregària per les Vocacions...

• Avui, **Jordi Mondragon Bricullé**, rebrà l'ordenació diaconal de mans del bisbe Agustí Cortés.

La celebració té lloc a les 18 h, a la Parròquia de Sant Joan Baptista, de Viladecans, d'on és originari el Jordi.

• Dos seminaristes de Sant Feliu de Llobregat i cinc de Barcelona van rebre el 6 de novembre passat el **ministeri d'acòlits** de mans del bisbe Antoni Vadell, a la capella del Seminari Conciliar. En el decurs d'una solemne celebració eucarística, Sergio Adán, Jordi Avilés, Santiago Cellier, Alfonso de Alarcón, **Joan Francesc Cortés**, **Samuel Gutiérrez** i Pau Manent van tornar a dir-li al Se-

nyor: «Soc aquí.» Afrontaven l'acollit, no com un mer tràmit en el seu camí cap al sacerdoti, sinó com un pas més, donat amb convicció i alegria, en l'aventura apassionant a la qual han estat cridats. Es tracta d'un ministeri de servei a l'altar, especialment en la celebració de la missa que implica, necessàriament, una participació singular en el servei de l'Església.

Els nous acòlits van ser convidats pel bisbe Vadell a esdevenir instruments dòcils de la gràcia, capaços de participar amb unció en el culte públic de l'Església: «Com deia el beat Pere Tarrés, vosaltres mateixos heu d'ofrenar la vostra vida a Déu a l'altar i lliurar-la en favor dels germans.» «La desproporció entre la nostra petitesa i la missió rebuda és enorme —va recordar-los també el Bisbe—, i us asseguro que això anirà

in crescendo, però no tingueu por, perquè el Senyor us ha escollit i estimat amb predilecció.»

Després de la benedicció del Bisbe sobre els candidats, el ritu propi de l'acollit es va tancar amb el lliurament simbòlic de la patera amb el pa i unes breus paraules que recollien l'essència del nou ministeri rebut: «Viu de tal manera que puguis servir dignament la taula del Senyor i de l'Església.»

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Sense el dret a la instrucció no hi ha plena llibertat, que és la que permet a cada persona ser actor del seu propi destí» (7 de setembre).

@Pontifex: «Que la Verge Maria ens ajudi a abandonar-nos amb joia al disseny de Déu sobre la nostra vida» (8 de setembre).

@Pontifex: «Deixem-nos envoltar d'una relació d'amor amb Jesús i serem capaços de fer bones obres que deixin aroma d'Evangelí» (11 de setembre).

@Pontifex: «Jesús va baixar a la terra per fer-nos pujar al cel: aquest és el misteri de la Creu» (11 de setembre).

Avui, Jornada Mundial dels Pobres

Aquest és el segon any que celebrem aquesta diada, per desig exprés del papa Francesc. Vol ser una jornada de reflexió, oració i acció per a tota l'Església, en l'esperit de construir el Regne de Déu entre els homes i manifestar el seu amor preferencial pels pobres.

guarir les ferides de l'ànima i del cos, per restaurar la justícia i per ajudar a emprendre la vida amb dignitat.

La Jornada Mundial dels Pobres no és una col·lecta més en favor d'ells. No és tampoc una jornada per a fer quelcom «pels» pobres, sinó «amb» els pobres. Una jornada per a

Enguany, el papa Francesc proposa com a lema la frase del salm 34 «El Senyor escolta el pobre que l'invoca». Una frase que ens recorda que Déu sempre escolta i respon i que la resposta de Déu al pobre és sempre una intervenció de salvació per a

ser viscuda a les parròquies, comunitats, moviments, associacions, institucions, etc., com un moment privilegiat de nova evangelització i alhora un moment per obrir-nos als pobres i deixar-nos evangelitzar per ells.

Des de la Delegació d'Ensenyament

Sota l'empara d'aquesta delegació, ha sorgit en aquest curs la iniciativa d'un grup de professors i mestres de religió que treballen a la nostra diòcesi per reunir-se en unes sessions d'autoformació, a fi de posar en comú coneixences i aprofundir temàtiques d'interès. La convocatòria és per als últims divendres de mes de les 18 a les 20 h. El 26 d'octubre ja es van reunir una vintena de docents, treballant en dos grups, per etapes: infantil i primària, per una part, i ESO i batxillerat per l'altra. La propera reunió serà el 30 de novembre.

Per una altra banda, dissabte 24 de novembre tindrà lloc una trobada de formació per als docents, on conei-

Instal·lacions de l'Arxiu Històric Diocesà

xeraran l'Arxiu Històric Diocesà i les possibilitats que ofereix en l'àmbit de l'ensenyament, en els diversos nivells educatius. Aquesta trobada també tindrà un aspecte de preparació a l'Advent.

CONTINUÏTAT I NOVETAT (2018 - 2019)

TROBADA DIOCESANA: 25 DE NOVEMBRE A LES 18.00 H
A LA CATEDRAL DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

CURS 2015-2016

CURS 2016-2017

CURS 2017-2018

«MANTENIU-VOS
EN EL MEU
AMOR»

«ESTIMEU-VOS
ELS UNS ALS
ALTRES»

«US HE CONFÍAT
LA MISSIÓ
D'APAR PER TOT
ARREU I DONAR
FRUIT»

El bisbe Agustí convoca tota la comunitat de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, en els seus representants als diversos organismes, comunitats, moviments, parròquies, arxiprestats... a una Trobada diocesana, una eucaristia per donar gràcies pels tres anys del Pla Pastoral i per començar una nova etapa de la vida diocesana, una reflexió i actuació sobre el fer camí junts.

25 de novembre, a les 18 h

Catedral de Sant Llorenç

Sant Feliu de Llobregat

AGENDA

► **Trobada de formació de preveres i diaques.** Dimarts 20 novembre, de les 10.30 a les 15.30 h, amb el dinar. A la Casa de l'Església per a la Vicaria del Llobregat. Un dels punts a tractar serà la revisió i valoració de les celebracions dominicals en absència de prevere, a càrrec de Mn. Xavier Aymerich.

► **Confirmació d'adults.** El proper dissabte 24 de novembre, a les 20 h, a la Parròquia de Santa Maria, de la Palma de Cervelló, un grup d'adults rebrà el sagrament de la Confirmació de mans del bisbe Agustí.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ap 1,1-4;2,1-5a / Sl 1 / Lc 18,35-43]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. V aC).

20. ■ Dimarts [Ap 3,1-6.14-22 / Sl 14 / Lc 19,1-10]. ■ **Sant Feliu de Llobregat:** beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, verges i màrtirs. Sant Octavi i Adventor, soldats màrtirs; sant Benigne, bisbe i màrtir (s. II); santa Silva, verge i màrtir.

21. □ Dimecres [Ap 4,1-11 / Sl 150 / Lc 19,11-28]. Presentació de

la Benaurada Verge Maria, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, màrtirs.

22. ■ Dijous [Ap 5,1-10 / Sl 149 / Lc 19,41-44]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Divendres [Ap 10,8-11 / Sl 118 / Lc 19,45-48]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia,

vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Dissabte [Ap 11,4-12 / Sl 143 / Lc 20,27-40]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys, mrs., a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III).

25. □ Diumenge vinent, Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (lit. hores: de la Solemnitat) [Dn 7,13-14 / Sl 92 / Ap 1,5-8 / Jo 18,33b-37]. Santa Caterina, verge i màrtir d'Alexandria, titular del monestir del Sinai (s. IX), patrona dels filòsofs.

Diumenge XXXIII de durant l'any (B)

COMENTARI

Castigaré la depravació del món i posaré fi a l'orgull dels altius

Amb el llibre de *Daniel* entra a la Bíblia un nou gènere literari —l'apocalíptica— on conflueixen diversos estils anteriors (narratiu, profètic, sapiencial). El llibre fa al·lusió a la 2a època hel·lenística (200-142 aC) quan Antíoc IV Epífanes prohibeix el culte jueu dedicant el Temple a Zeus Olímpic i assassinant molts fidels. La gran visió final dels cp. 10-12 canta la Salvació del Poble de Déu, que són *tots els inscrits en el Llibre*.

La secció 12,1s és l'enunciat més antic de fe en la resurrecció. Dins una Revelació progressiva, encara parla només de resurrecció dels *fills del seu Poble* incloent-hi (a més dels morts en la lluita macabea) *els qui hauran conduït el Poble pel bon camí*.

El tractat d'Heb contempla Crist sacerdot que, *amb una sola oblació, ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats*. Tot i que la paraula «*salvació*» no surt al cp. 10, sí abunda el seu contingut amb terminologia d'àmbit cultural.

Esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus: amb paraules del messiànic *Sal 110*, es fa al·lusió a la Parusia quan el Messies Sacerdot salvarà definitivament *els qui havien de ser santificats*.

A més del Discurs en paràboles al cp. 4, l'altre gran discurs de Jesús en Mc és al cp. 13. El marc ambiental és al v. 3 amb Jesús *enfrontat al Temple*, preludi del gran anunci: *Tot això serà enderrocat; no quedarà pedra sobre pedra*. Amb 21 Imperatius el Discurs té un to exhortatiu amb context d'esperança escatològica.

El v. 24 comença de fet amb un «*però*» que marca el canvi de perspectiva: arriba la intervenció definitiva de Déu posant fi a les maquinacions de l'Adversari.

La *tribulació*, obra del Maligne, no té la darrera paraula sinó que després de la tribulació *el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel*. Llenguatge simbòlic amb expressions d'*Is 13,10* que anuncia la caiguda dels poderosos i malvats, instal·lats «*dalt al cel*», lloc exclusiu de Déu.

Qui viu adorant *malvats i altius* situats al lloc de Déu (*sol, lluna, estels*) no pot veure el Fill de l'home venint entre els núvols del cel amb gran poder i majestat.

Mn. José Luis Arín

► Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins a aquell moment. Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

► Salm responsorial (15)

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

Senyor, heretat meva i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cor reposa confiat: / no abandonareu la meva vida enmig dels morts / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat delícies per sempre. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,11-14.18)

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats. Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats.

Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 13,24-32)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigueu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare.»

► Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el gran príncipe que se ocupa de los hijos de tu pueblo; serán tiempos difíciles como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora. Entonces se salvará tu pueblo: todos los que se encuentran inscritos en el libro. Muchos de los que duermen en el polvo de la tierra despertarán: unos para vida eterna, otros para vergüenza e ignominia perpetua. Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

► Salmo responsorial (15)

R. *Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.*

El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñará el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 10,11-14.18)

Todo sacerdote ejerce su ministerio diariamente ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo, después de haber ofrecido por los pecados un único sacrificio, está sentado para siempre jamás a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado definitivamente a los que van siendo santificados. Ahora bien, donde hay perdón, no hay ya ofrenda por los pecados.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 13,24-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «En aquellos días, después de la gran angustia, el sol se oscurecerá, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán.

Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y gloria; enviará a los ángeles y reunirá a sus elegidos de los cuatro vientos, desde el extremo de la tierra hasta el extremo del cielo. Aprended de esta parábola de la higuera: cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros que esto sucede, sabed que él está cerca, a la puerta. En verdad os digo que no pasará esta generación sin que todo suceda. El cielo y la tierra pasarán, pero mis palabras no pasarán. En cuanto al día y la hora, nadie lo conoce, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, sólo el Padre.»